

bruger kan opnaa en saadan Pris for sine Heste, hvorfor skulde han saa udsætte sig for at faae dem forsvaakede ved Indførelsen af Fuldblod? Landmanden søger selvfølgelig at producere det, som betaler sig bedst, og naar det betaler sig bedst for ham at producere disse svære, jydsk Heste, som ganske vist mangle en Del af det, som den ærede næstforegaaende Taler nævnde — de ere ikke saa livlige eller saa energiske, som man kunde ønske, det maa indrømmes —, og han faar saadanne Heste betalte langt højere end dem, han kunde affætte til Remontekommissionen, tror jeg, at han maa betænke sig afskillige Gange, inden han inblader sig paa at forandre den Maade, hvorpaa han driver sin Hesteavl. Jeg kan altsaa fuldstændig slutte mig til det Forslag, som foreligger til Forhandling. Jeg tror, at den Bei, som er anvist ved Loven af 1862, er den bedste Bei til at fremme vor Hesteavl, og jeg anbefaler det foreliggende Forslag til Thingets Belvillie.

Saffner: Der er fremkommet Udtalelser fra den ærede 1ste Landsthingsmand for 9de Kreds (N. Rasmussen), som jeg dog ikke vil lade staa aldeles uimodsagte. Tryk har ganske vist ikke det Haab, at jeg kan overbevise ham om, at hans Anskuelse er urigtig, men jeg tror dog, at det er min Pligt at modsig den. Det ærede Medlem ansøgte som Grund til, at Hesteavlen i Sylland skulde være i Tilbagegang, at der netop i de 17 Aar, som den nugældende Lov havde gjældt, havde fundet en stærk Stigning i Prisen paa Kvæg Sted, og at det var det Naturligste, at den almindelige Befolkning, som det ærede Medlem udtrykte sig, kastede sig paa det Opdræt, der betalte sig bedst. Det er Noget, hvis Rigtighed jeg fuldkommen anerkjender. Men saa skulde det ærede Medlem ogsaa have paavist, at Hestetillæget i Antal var gaaet tilbage; men det tror jeg ikke er Tilfældet i nogen høj Grad. Hestetallet et viser sig efter de sidste statistiske Oplysninger at være omtrent ligesaa stort som efter den Opdrælling, der skete for 12—14 Aar siden, og Udførselen af Heste fra Sylland til Udlandet har været ligesaa stor, som dengang Kvægpriserne vare meget lavere; ja, der har endogaa været Aar indenfor disse 17 Aars Grændse, hvor Udførselen af Heste langt har oversteget den Udførsel, der tidligere har fundet Sted. Nei, det, der er det Beslægtelige ved den jydsk Hesteavl, er, at selve Hesten er gaaet tilbage; det er en mindre god og dygtig Hest end den, vi havde for 40—50 Aar siden i Sylland, og denne Tilbagegang har Intet at gjøre med det Fordelagtige at kaste sig paa Kvægopdræt. Vedbliver man at opdrætte Heste, er det akkurat ligesaa billigt at opdrætte en god og dygtig Hest, som at opdrætte en Kriksbeføstningen er den samme. Det ærede Medlem paastod endvidere, at den jydsk Hest var en god

Hest og bestandig fandt sin Afsetning. Det er en Anskuelse, der fuldkommen er bleven tiltraadt af den ærede foregaaende Taler. Mod de ærede Medlemmers Paastand, at den jydsk Hest er en god Hest, sætter jeg min Paastand, at den jydsk Hest ikke er saa god, som den har været tidligere, at den er langt fra at opfylde det, som man kan forlange af en Hest, naar man vil betegne den som god, og jeg tror, at denne min Paastand bliver støttet af det overveiende Flertal af Landets Hestekjendere. Jeg skal henvise til den jydsk Hests slappe Temperament, dens ringe Kræfter, dens svage Haseled, dens svage, gjennemtrædende Koder, dens i det Hele taget daarlige og sure Bagben, og naar en Hest har de Egenstaber, vil man dog ikke godt kunne kalde den en god Hest. Det ærede Medlem sagde, at den jydsk Hest finder Afsetning, det vil jeg ikke negte, men til Priser, der ere lavere, end der vilde kunne opnaas, naar Hesten var bedre, og jeg tror, at jeg har Ret i at paastaa dette. Det ærede Medlem fra 10de Kreds (Naben) udtalte, at man har gjort Erfaringer med Hensyn til Forbedring af Landets Hesteavl i den Retning, som jeg antydede, og han sagde, at Sydterne vilde betakke sig for denne Krydsning med Fuldblod, og den ærede 1ste Landsthingsmand for 9de Kreds udtalte, at Fuldblod har gjort en umaadelig Skade i Sylland, som ikke er forvunden endnu. Jeg tror, at begge de ærede Herrer have Uret, naar de paastaa, at Fuldblod har gjort Skade i Sylland. Jeg tror, at den ærede 1ste Landsthingsmand for 9de Kreds forvejler Fuldblod med Yorkshire-Racen, og at denne har gjort mere Skade end Gavn, skal jeg indrømme. At Krydsningen med Fuldblod skulde have efterladt skadelige Følger i Sylland, tror jeg virkelig ikke er Tilfældet, thi det er en bekendt Sag, at Alt, hvad der produceredes af Halvblod i Sylland efter Krydsningen med Fuldblod, fandt en livende Afsetning, og der er paa saa Undtagelser nær ikke i Sylland blevet Noget tilbage af denne Krydsning hverken af Hopper eller Hingste. Men begge de ærede Medlemmer synes fuldstændig at have misforstaaet mig, naar de antage, at jeg skulde have udtalt mig for en gennemgaaende Krydsning med Fuldblod og altsaa derved en Bortstøben af Landets oprindelige Hesterace. Det er jo langt fra at være Tilfældet; jeg troede, at jeg i saa Henseende havde udtalt mig tydeligt i mit første Foredrag. Jeg fremhævede der udtrykkeligt, at det, Landet skal stræbe efter, er at skabe

Retteelse.

Sp. 308 l. 5 f. n.: „end“ læs „ved“.